

ဦးဉာဏ်ရိုးမိစဉ်သည်။

မင်းသုဝဏ်

မည်သောစက်သင်သွေး အနုစင်တရုဗာရမူး
ဒုတိယအကြိမ်

ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထွက်

၂၀၁၇

PRELUDE

In its debut way back in 1973, this little book of poetry by Minthuwun was meant to commemorate poetical genius of the then young Mg Wun as he was awarded with state's scholarship to further his study in England. The circulation was a mere 500 and it was meant to be just a little book to celebrate the occasion and no one seemed to be aware that it would become a great piece of history in Myanmar's literature as decades gone by.

The idea of this little book was spawned by Mg Wun's professor, and mentor, Dr. G.H. Luce, who firmly believed that his young (and brilliant) protege, would one day become a literary luminary as his (Mg Wun's) embodiment of profound thoughts, serene and beautiful, can be obviously seen in his poems. Thus came the idea, and thus, thronged Mg Wun's friends who supplemented the book with their translations to honour their dear buddy. Among the poems is a piece of his work a short and poignant story of "the agony of yearningsunmet." Though a short story, it emanates illuminant sparks in Myanmar literary. Personification of an aching heart, the boy of the story could be each and every of us with doleful longings deep inside. No wonder the story was much loved by one and by all.

I have been wondering about ways to bringing this little mighty book to reader again. As the eldest son of Poet Minthuwun, I feel it is my

filial duty to do so. During the yesteryears when I was pressed with work abroad, my younger brother U Htain Kyaw (who holds the pseudonym of Dalaban and has produced memoirs on our dear father) did his best to carry on with our father's works. However, as he is now rather in a fix to do so, but time wonderfully coincided with my retirement and also by kind help of my paternal cousin (son of Minthuwun's sister Poet Nu Yin), my long-time unsettled wish has been settled blissfully.

U Nyan Soe (Oakkar)

6.12-2012

***

စီစဉ်သူ၏အမှာ

ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်၏ သားကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဦးဉာဏ်စိုးဟု အမည်ခေါ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ညီ ဦးစိုထင်ကျော် (အဘ အကြောင်းစာများရေးသူ စာရေးဆရာဒလဘန်း) ကို စာဖတ်သူတို့ အသိများပါသည်။ ညီလေးသည် စာလည်းရေး၊ စာအုပ်လည်း ထွက်သူဖြစ်သဖြင့် စာပေလောကသားများ၊ အဘကိုချစ်ကြသူများနှင့် အကျွမ်းတဝင် ပိုရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ညီလေးကလည်း စာပေဘက်ကို မလှည့်နိုင်ပြန်ပါ။ ကျွန်တော်သည်လည်း အလုပ်တာဝန်များ၊ သားသမီးတာဝန်များပိကာ မြန်မာပြည်တွင်ပင် မနေရနိုင်သည်ကို စိတ်မကျေနပ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ။ ယခု ပင်စင်ယူပြီး အဘစာပေများကို ဆက်လက်ထုတ်ဝေချင်သည်ဟု တွေးနေခိုက်၊ တစ်နေ့ ညီဝမ်းကွဲ (ဒေါ်လေးနုယဉ်၏ သား) ကျန်းမာရေးမကောင်းသည်ကို စောင့်ရှောက်ရန်သွားရာမှ

ညီလေးနှင့် စကားစပ်မိပြီး ကျွန်တော့်တွင် အောင်းနေသောစိတ်ခံစားမှုကို ပြောမိရာမှ
ယခုစာအုပ် ထွက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဘနှင့် သူ၏ချစ်လှစွာသော နမလေးက (ဒေါ်လေးနုယဉ်)တို့
ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုတစ်တွေ ချစ်ချစ်ခင်ခင် စုစုစည်းစည်း အဘတို့ စာပေတာဝန်များကို
ဆက်လက်ထမ်းဆောင်နေကြသည်ကို မြင်စေချင်လှပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ယခုမှ အဖိုးတန်လှသော စိတ်ချမ်းသာမှုကို ခံစားကြည့်နူးမိရင်း
အဘကိုချစ်ကြသူ စာဝါသနာရှင်များအား နှုတ်ခွန်းဆက်ပါသည်ခင်ဗျား။

အဘစာပေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ အဘနှင့်ပတ်သက်သမျှသော
အကြောင်းအရာများ အားလုံးအတွက် ကျွန်တော့်ထံဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

ဦးဉာဏ်စိုး (ဥက္ကာ)

ဒု-ညွှန်ကြားရေးမှူး (ငြိမ်း)

ကာကွယ်ဆေးထုတ်လုပ်ရေးဌာနခွဲ

တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန

6-12-2012

***

FOREWARD

Poems of Minthuwun are mainly about his love for nature and
the world around him. Honesty is his hallmark. Words are his wife. Poems

his children. The world is his home. Throughout his extraordinary 98 year lifespan, he spent his days talking love and kindness.... and poetry. Poms and ceremonies never got way to him. Financial inclinations never had he. Such is the people's poet. Such embodiment is the many-wondered pen of Minthuwun.

Even he became famous as poet Minthuwun, even in his youth as Mg Hla Wun, son of a wealthy small-town farmer, his genius was prominent in his early poems he composed in his teens. When in college, the sensibility and faculty of expressions in his poems were noticed by one professor Dr. G.H.Luce, who later became his mentor. When Mg Wun was awarded with state's scholar at prestigious Oxford University, his Professor arranged a little book together with his loving buddies Mg Khin Zaw, Mg Nyi Nyi, Mg Myo Min and Mg Khin Maung to mark his success. Together they made a booklet in which his poems with translations by the said friends and a short story "Bagyi Aung Nyar-de" (Agony of an unrequited longing) were featured and the featured short story later became one his masterpieces.

In this day and age when such calibre in Myanmar's pen-world is missing we are proud to have this mighty booklet re-emerged for later-generation readership.

This book is NOT just about a man called Minthuwun. It is about the Myanmar poet whose poetry made Myanmar Naing-gan and Myanmar people able to stand proud among others in the world.

Thar Tet Toe

***

ထုတ်ဝေသူအမှာ

အဘကျွန်တော့်ကို တစ်ခါကပြောဖူးပါသည်။ ငါတို့ဆွေတွေမျိုးတွေထဲမှာ
ဆင်းရဲချင်ဆင်းရဲမယ်၊ ချမ်းသာချင် ချမ်းသာမယ်၊ လိမ်တာကောက်တာ
နာမည်ပျက်တစ်ယောက်မှ မပါဘူး။

အဘတို့၏ ရိုးသားမှု၊ ဖြူငင်မှုဂုဏ်ကို ကျွန်တော့်တစ်သက်တွင်
တန်ဖိုးအထားဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

အဘကွယ်လွန်သောအခါ မြေချမည့်နေ့ သုန္ဒရီအသွား
ကျွန်တော်အိမ်ကကားနှင့် မလိုက်ဘဲ အများစီးဘတ်စ်ကားနှင့် တမင်လိုက်ခဲ့ပါသည်။
ကျွန်တော့်ကို အဘ၏တူမှန်း မသိကြပါ။

ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် အသက် (၆၀)ခန့် အစ်ကိုကြီးတစ်ဦး
မျက်ရည်ကျသည်ကိုတွေ့သဖြင့် အစ်ကို၊ ဆရာကြီး (အဘဦးဝန်)နှင့် ခင်သလားဟု
ကျွန်တော်က မေးမိပါသည်။ ထိုအစ်ကိုကြီးက အစ်ကိုက နယ်ကပါ။ ဆရာကြီးနှင့်မသိပါဘူး၊
မြင်လည်းမမြင်ဖူးပါဘူး၊ ဆရာကြီး ဆုံးတယ်ကြားတော့ မနေနိုင်ဘူး၊ လာချင်တယ်၊
ဆရာကြီးစာတွေဖတ်ပြီး ဆရာကြီးစိတ်ဓာတ်ကို သိပ်လေးစားတယ်။

အိမ်ပြန်အရောက် အမေ့ကို ပြောပြရင်း သားအမိနှစ်ယောက် မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်
ကျရပါသည်။

သားတက်တိုး

***

FOREWORD

BY

G.h.LUCE

This booklet will, we hope, herald a new age of Burmese poetry. Exposed for half a century to the impact of western culture, Burmese literature has only just survived. Its only chance was to absorb that culture, and triumph over it. Rangoon University and the "World of Books" have helped. If anyone still doubts whether the tide has turned, let him read these poems.

Minthuwun is a true Burman, but not an Upper Burman. This poet of Young Burma is a son of the Delta, born almost within the sound of the sea. For all the alien influences around him, his language is Burmese pure and undefiled. His themes, too, are Burmese, Buddhist, even traditional. He is a scholar who was drunk deep of ancient Burma, of Pali, Pyu, Ole Mon, and Old Burmese. Yet few of these poems are burdened with scholarship. Longwinded rigmarole is utterly eschewed. With a few simple-artful touches (see 'Wingaba') the poet stamps his

image on the mind. He delights in homeliness, colloquiality, in village life and nursery ditties. Even a foreigner can feel the neatness of his lyric note. Yet out of the sweetness comes forth strength (see 'The Poem of Freedom'), the strength of delicacy, of one who knows and trusts his feelings and dare shew them, of one who looks into his heart and writes.

It was a happy notion to print his friend's English translations with these poems. They are very free, often read rather like variations on his theme. They are themselves the work of poets, independent, sensitive, and sometimes strangely felicitous.

G.H. LUCE

1936

THE HARBINGER

In the beginning of summer, when sear leaves are blown away by spring-breeze and green new leaves come out in harmonious array and when the mist hangs over the little wood, the young sweet-singing cuckoo leaves the brown forest and approaches human dwellings. It makes new songs bringing the messages. "May evil be away and filth not soil you in the year that is coming round again. And may you be happy!" As the little bird sings "Coukoo! Cuckoo!" in the sylvan note, deep at times and soft at others, sometimes loud and sometimes faint, I seem to see my golden-complexioned son hastening home from the strange, distant place where he has gone to learn by his master's side. And my bosom is ready to welcome my son!

N.N

***

ရှေ့တော်ပြေး

ညောင်းရွက်လေချီ၊ မြရွက်စီနှင့်

ရာသီဇွေဦး၊ မင်းလွင်မြူက

ရင့်ကျသံချို ဥဒြပိုလည်း
ဧချင်း၊ အဲ၊ အန်၊ သစ်သစ်ဖန်လျက်
လည်ပြန်တနှစ်၊ ဆန်းမည်ခေတ်ဝယ်
မြေညစ်မတင်၊ ဘယာစင်၍
ကြည့်ရှင်စေသော၊ ရည်ရွယ်ပြောသို့
ဥဒြ....ဥဒြ၊ မြိုင်သံနှောလျက်
သံအောတလှဲ၊ သံလေးတွဲနှင့်
ပြဲပြဲတလီ၊ သဲ့သဲ့သီသော်
သီဂီရောင်စွေး၊ မယ့်ရင်သေးသည်
ဆွေဝေးရပ်ခြား၊ ဆရာပါးမှ
မနားမဖင်၊ ပြန်ကြောင်းထင်သည်။
မယ့်ရင် ဆင်သင့် ပြင်နှင့်ပြီ။ ။

၂၂ ရက်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ၁၉၃၁ ခုနှစ်

***

NIGHT THOUGHTS.

Whenever, engulfed in seas of trouble, I fled the college and
sought refuge at home, One word from mother's sweetest lips, And seas

of trouble seemed as nought.

When, in times to come,

A whirl in the shirligig of life, Helpless like a wind-worried cloud,

My need be sore,

Who will there be to give me succour, Ambush cares, and on

fretting brows Lay the leaves of love?

That instant, it seems to me, The moon shone forth more

brightly bright, A burst of fragrance fills the night, Any my heart's ear faintly caught, As if in answer to my question, A whisper, wondrous soft,

In the timid sighing fashion Of rose-buds opening when

besought By breezes in the night.

Whence came it?

က.

***

သို့လော သို့လော

ပင်လယ်သို့ဝေ၊ ပူပူထွေ၍

ပြန်လေကျောင်းမှ၊ အိမ်သို့ကျသော်

မာတနူတ်ချီ တခွန်းဆိုက။

ထိုထိုပင်လယ် လျှောသည်တည်း။ ။

ကာလနောင်နောင်၊ လောကဘောင်ဝယ်

လေဆောင်တိမ်သား၊ ဟိုသည်ယားသို့

လာသွားမတည်၊ ချာချာလည်စဉ်

စိတ်ကြည့်ရှင်ကြောင်း၊ မည်သူချောင်း၍။

ပြောပျောင်းချိုသာ ဖျော်မည်နည်း။ ။

သို့မေးကြိုက်တွနင်၊ စန်းရောင်ရှင်သည်

ကြည်လင်ထွန်းပ၊ ပန်းထိုမျှလည်း

သာစွကြည်လင်း၊ ကျွန်နားရင်းဝယ်

ပြန်ညှင်းချိအေး၊ သံငယ်သေးသည်

ကျွန်မေးချက်ကို၊ ဖြေသာလိုဖြင့်

‘ခင်’ဆိုပြီးကား၊ လေတွင်ပါသည်။

ဘဇာရပ်က လာသည်နည်း။ ။

၂၀ ရက်၊ မတ်လ၊ ၁၉၃၂ ခုနှစ်

***

I fain would love
But that thou art
Like orchids proud
Earth-disdaining.

I fain would hope
But that thou art
Like summit-snow
Removed.

I fain would cry
But that thou like
The distant moom
Wilt not hear.

K.

***

မကြည်သာသည်၊ ခင်ပါလျက်လည်း

ပင်ထက်လျှောင်း၊ ဇင်ငွေမင်းသို့။

ကြည့်သင်း ဝေသီ မြင့်သောကြောင့်။ ။

မတမ်းသာသည်၊ လွမ်းပါလျက်လည်း

မိုးထက်ရောင်ပုံ၊ လတနန်းသို့။

ချိပြု ဝေသီ မြင့်သောကြောင့်။ ။

မခေါ်သာသည်၊ မြော်ပါလျက်လည်း

တောင်ထက်ငွေသွေး၊ နှင်းဖြူဖွေးသို့။

ကြည့်အေး ဝေသီ မြင့်သောကြောင့်။ ။

၂၅ ရက်၊ မတ်လ၊ ၁၉၃၂ ခုနှစ်

***

WINGABA

From the cool shade of the dark-green
Banyan tree the cuckoo sings sweet notes.

The deer comes down to drink at the
Swift-flowing stream.

On the smooth green lawn are spread
The fallen petals of Gangaw flowers.

How I long to go to this pleasant
Hermitage of Zali !

[Note : The singer, a little boy, is trying to picture the scene of the Wingaba hermitage, described in the Wethandra Zat-taw-gyi. Zali was the son of Wethandra and Madi, and would be about the same age as the singer.]

M.M

***

ဝင်္ကပါ

အေးရပ်သာတဲ့ ပြည်ညောင်ညို

ဥဩတွန်သံချို၊

ဒိုးယိုစီးတဲ့ နဒီတွင်း

သမင် ရေသောက်ဆင်း။

မြက်ခင်းလဲ့လဲ့ မြေညီညီ

ကံ့ကော် ဝတ်မှုစီ။

ဇာလီပျော်တဲ့ ကျောင်းသမီး

လူလေး သွားချင်စမ်း။ ။

၈ ရက်၊ ဇွန်လ ၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်

***

ROSES

Last eve her ladyship fancied some flowers

We saw on the wild-wood way:

I plucked them for her, those forest flowers;

Alas, to-day

In her hair are roses, roses!

Very pretty she look with rose!

က.

***

နှင်းဆီပွင့်

လယ်တောကပြန်

ပန်ချင်တယ် ခရေဖူးဆိုလို့

မောင်နှူးကာပေး။ ။

မနက်တုန်းဆီက

ကြော့ဆုံးကို မောင်မြင်တော့

သူ့ဆံပင် နှင်းဆီပွင့်တွေနှင့်

ဂုဏ်တင့်တယ်လေး။ ။

၃၁ ရက်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၉၃၂ ခုနှစ်

***

A LOVER'S REQUEST

"Love have I none for this cyclic maze of life and fain would I struggle free from it." That is your wish and I cannot keep you from it. It has been my heartfelt prayer that I may, hand in hand with you on the Raft of Rectitude, cross this whirling sea of endless existence to the other shore of Tranquil Nirvana. But you, my dearest, must go before me as I am not ready for the voyage yet. This graceless vagabond of me shall, like a lonely wreck tossed about on a shoreless sea, drift helplessly with the waves of the sea of Samsara. For this reason, O my old love of Sakya strain, when you are a Bikkhuni ripe with experience and radiant with power and of pity you take on your forlorn lover, let him listen to your first teaching.

N.N

***

တရားဦးဟောလို့ပါ

`ကာမဘောင် ရှုပ်အထွေးကိုလှ

ပျံ့လး မယ်မခင်လို့

ရုန်းချင်ပြီ' ဆုပန် ကြားသူရဲ့.

တားမြစ်ဖို့ ခွင့်မသာ။

နှစ်ကိုယ် တွဲကာပ

ဒီဝဲ သံသရာက

ဘောင်ခေမာ ဟိုတဖက်ဆီသို့.

ဖောင်မဂ္ဂင် ဆင်ကာကူးမယ်လို့.

ဆုထူးကို ပန်ညီသော်လဲ

ပါရမီမောင်မရင့်သောကြောင့်

သွားနှင့် သက်လျာ။

ဇာတ်မတူ အမှုကြမ်းသူဖြင့်

သောင်ကမ်း မမြင်နိုင်လို့.

တပင်တိုင် နာဝါပျက်လိုပ

သံသရာ သည်ဂယက်မှာလှ

စုန်တခါ ဆန်တချက်ကယ်နှင့်

ပျောလျက်ကွဲ့. ယောင်ချာချာ

တွယ်ရာဖြင့် ရှိနိုင်ဘူး။

သို့အကြောင်းရယ်ကြောင့်

ချစ်ဟောင်း နွယ်သာကီရဲ့.

ပါရမီ ပြည့်လုံဖြူကာပ
တန်ခိုးတွေ တလူလူနှင့်
ဘိက္ခုနီ ထေရီဖြစ်တော့ခါ
မောင်ချစ်ကို မယ်သနားတာဖြင့်
တရားမွန် မှန်သဘောကို
ဟော့လှည့် အဦး။ ။

၂၂ ရက်၊ ဇွန်လ၊ ၁၉၃၄ ခုနှစ်

***

THE PAEAN OF FREEDOM

Free as the air I shall roam the skies.
Like a sun-beam, like a moon-beam,
I shall trip and dance and disport myself
On crests of clouds in skiey heights,
And sleep tranquil amidst their ambient folds.
Thence will I loose the flood of my song
On the crawling earth, a clarion-call to freedom,

Freedom such as mine.

No more for me the burden of fondness,

From affection's fetters free,

Far above love's woeful wallows,

Unconfined and unreluctant,

I shall soar in boundless space

Forever singing my songs.

My mother, my father, my kinsfolk, my friends,

Oh men of this earth in your millions,

Concede me this.

K.

***

SONG OF FREEDOM

Free as air will I roam the skies. Like the rays of the sun and the beams of the moon, I will frisk and frolic on top of the clouds and sleep fondly in the bosom of rest and leisure. My song will be a clarion call from on high to the peoples of the earth to strive for the freedom that will be

mine.

○ my mother, ○ my father, ○ my kinsfolk and myriads of the world, free me from the slavery of love, disentangle me from its snare and lift me from its mire. Let me live, tieless, amidst the skies, carolling this sweet song of freedom.

N.N

***